

Opinia Rady (art. 64)

Opinia nr 8/2019 w sprawie właściwości organu nadzorczego w przypadku zmiany okoliczności związanych z główną lub pojedynczą jednostką organizacyjną

Przyjęta 9 lipca 2019 r.

Spis treści

1	STRESZCZENIE OKOLICZNOŚCI FAKTYCZNYCH	3
2	WŁAŚCIWOŚĆ EROD DO PRZYJĘCIA OPINII W SPRAWIE NA PODSTAWIE ART. 64 UST. 2.....	4
3	WŁAŚCIWE PRZEPISY	5
4	OPINIA EROD	6
4.1	Zakres opinii	6
4.2	Uzasadnienie opinii	6
4.3	Przyjęta opinia.....	8
4.3.1	Przeniesienie głównej lub pojedynczej jednostki organizacyjnej w obrębie EOG.....	8
4.3.2	Utworzenie głównej lub pojedynczej jednostki organizacyjnej lub przeniesienie z państwa trzeciego na terytorium EOG.....	9
4.3.3	Likwidacja głównej lub pojedynczej jednostki organizacyjnej.....	9
5	PODSUMOWANIE.....	11

Europejska Rada Ochrony Danych

uwzględniając art. 63 i art. 64 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (zwanego dalej „RODO”),

uwzględniając Porozumienie EOG, w szczególności jego załącznik XI i protokół 37, w brzmieniu zmienionym decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 154/2018 z dnia 6 lipca 2018 r.,

uwzględniając art. 10 i 22 swojego regulaminu wewnętrznego z dnia 25 maja 2018 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) głównym zadaniem Europejskiej Rady Ochrony Danych (zwanej dalej „EROD”) jest zapewnienie spójnego stosowania RODO w całym Europejskim Obszarze Gospodarczym. Artykuł 64 ust. 2 RODO stanowi, że każdy organ nadzorczy, przewodniczący EROD lub Komisja mogą wystąpić o przeanalizowanie przez EROD sprawy mającej charakter ogólny lub wywołującej skutki w więcej niż jednym państwie członkowskim EOG w celu wydania opinii. Celem niniejszej opinii jest zbadanie sprawy mającej charakter ogólny lub wywołującej skutki w więcej niż jednym państwie członkowskim EOG;

(2) w dniu 30 kwietnia 2019 r. francuskie i szwedzkie organy ochrony danych zawnioskowały do EROD o zbadanie sprawy ciągłości właściwości organu krajowego w przypadku zmiany okoliczności związanych z główną lub pojedynczą jednostką organizacyjną i wydanie opinii w tej kwestii;

(3) opinia EROD zostaje przyjęta na podstawie art. 64 ust. 3 RODO w związku z art. 10 ust. 2 jej regulaminu wewnętrznego w terminie ośmiu tygodni od pierwszego dnia roboczego po stwierdzeniu kompletności akt przez przewodniczącego i właściwe organy nadzorcze. Ze względu na złożony charakter sprawy termin ten można przedłużyć o sześć tygodni na podstawie decyzji przewodniczącego.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ OPINIĘ:

1 STRESZCZENIE OKOLICZNOŚCI FAKTYCZNYCH

1. Francuskie i szwedzkie organy ochrony danych zwróciły się do EROD z wnioskiem o zbadanie i wydanie opinii w sprawie ciągłości właściwości organu krajowego w przypadku zmiany okoliczności związanych z główną lub pojedynczą jednostką organizacyjną.
2. Wspomniane zmiany mogą wystąpić w sytuacjach, gdy:
 - główna lub pojedyncza jednostka organizacyjna zostaje przeniesiona z jednego państwa członkowskiego EOG do innego państwa członkowskiego EOG;

- główna lub pojedyncza jednostka organizacyjna przestaje istnieć na terytorium EOG;
- główna jednostka organizacyjna zostaje utworzona na terytorium państwa EOG lub przenosi się z państwa trzeciego do państwa EOG.

3. Francuskie i szwedzkie organy ochrony danych skierowały następujące pytania:

- W którym momencie właściwość organu nadzorczego należy uznać za ostatecznie ustaloną, wskutek czego wszelkie zmiany okoliczności związanych z główną lub pojedynczą jednostką organizacyjną nie będą miały wpływu na postępowanie?
- Czy powinien być to początkowy moment, w którym skarga wpłynęła do organu, a w przypadku gdy postępowanie nie zostało zainicjowane skargą – moment, w którym organ rozpoczyna przyglądanie się przetwarzaniu z własnej inicjatywy?
- Czy powinien być to moment, gdy organ decyduje się wszcząć postępowanie wyjaśniające i kontaktuje się z administratorem/podmiotem przetwarzającym?
- Czy powinien być to moment, gdy uruchamiana jest procedura wydawania decyzji?
- Czy powinien być to moment, gdy organ wydaje decyzję, co skutkuje zakończeniem danego postępowania?

4. Decyzję w sprawie kompletności akt podjęto w dniu 17 maja 2019 r. Termin przyjęcia decyzji wyznaczono na 12 lipca.

2 WŁAŚCIWOŚĆ EROD DO PRZYJĘCIA OPINII W SPRAWIE NA PODSTAWIE ART. 64 UST. 2.

5. EROD uważa, że kwestia właściwości organu krajowego w przypadku zmiany okoliczności związanych z główną lub pojedynczą jednostką organizacyjną stanowi „sprawę mającą charakter ogólny” z perspektywy RODO, ponieważ istnieje oczywista konieczność spójnej wykładni przez organy ochrony danych zakresu ich właściwości. Doprecyzowanie jest konieczne w szczególności po to, aby zapewnić między innymi spójne praktyki w zakresie współpracy na podstawie art. 60, wzajemnej pomocy na podstawie art. 61 RODO oraz wspólnych operacji na podstawie art. 62 RODO.
6. W istocie RODO nie zawiera żadnych konkretnych przepisów dotyczących przypadku, w którym główna lub pojedyncza jednostka organizacyjna administratora lub podmiotu przetwarzającego zostaje utworzona na terytorium jednego z państw członkowskich EOG lub przeniesiona w trakcie trwania postępowania na terytorium innego państwa członkowskiego lub poza terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego, ani przypadku, w którym w trakcie trwania procedury jednostka organizacyjna zostaje utworzona w obrębie Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub przestaje istnieć.
7. Podobnie dotychczasowe wytyczne EROD, w szczególności te dotyczące wiodącego organu nadzorczego, nie dostarczają więcej informacji dotyczących tej sytuacji niż przewiduje samo RODO.
8. Jednakże, aby zapewnić spójną implementację przepisów w całym Europejskim Obszarze Gospodarczym należy określić obiektywne kryterium na potrzeby ustalenia momentu, od którego zmiana okoliczności nie będzie miała skutków dla właściwości organu. Sprawa ta ma duże znaczenie, ponieważ należy rozstrzygnąć kwestię potencjalnych sporów o właściwość pomiędzy organami

nadzorczy. Doprecyzowanie przedmiotowego zagadnienia jest zatem konieczne nie tylko z perspektywy pewności prawa, ale również z perspektywy operacyjnej (prowadzenia postępowań przez organy ochrony danych).

9. Z tych względów EROD uznaje, że pytania skierowane przez francuskie i szwedzkie organy ochrony danych mogą być przedmiotem opinii wydanej na podstawie art. 64 ust. 2.

3 WŁAŚCIWE PRZEPISY

10. Artykuł 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że: *„[z]godnie z zasadą lojalnej współpracy Unia i państwa członkowskie wzajemnie się szanują i udzielają sobie wzajemnego wsparcia w wykonywaniu zadań wynikających z Traktatów. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki ogólne lub szczególne właściwe dla zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z Traktatów lub aktów instytucji Unii. Państwa członkowskie ułatwiają wypełnianie przez Unię jej zadań i powstrzymują się od podejmowania wszelkich środków, które mogłyby zagrażać urzeczywistnieniu celów Unii”*.
11. Artykuł 41 ust. 1 Karty Praw Podstawowych UE stanowi, że: *„[k]ażdy ma prawo do bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrzenia swojej sprawy w rozsądnym terminie przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii”*.
12. Artykuł 51 ust. 1 RODO określa mandat prawny organów ochrony danych, jakim jest monitorowanie stosowania RODO w celu ochrony podstawowych praw i wolności osób fizycznych w związku z przetwarzaniem oraz ułatwianie swobodnego przepływu danych osobowych w Europejskim Obszarze Gospodarczym.
13. W art. 55, 57 i 58 określono właściwość, zadania i uprawnienia każdego organu ochrony danych¹.
14. Artykuł 56 ustanawia mechanizm kompleksowej współpracy (tzw. „one-stop shop”), który stanowi rozwiązanie proceduralne, w myśl którego szczególna rola przydzielana jest wiodącemu organowi nadzorcemu, definiowanemu jako organ na terytorium, na którym administrator lub podmiot przetwarzający ma główną lub pojedynczą jednostkę organizacyjną².

¹Należy w tym względzie przywołać motyw 11 RODO, który brzmi: „Aby ochrona danych osobowych w Unii była skuteczna, należy wzmocnić i doprecyzować prawa osób, których dane dotyczą, oraz obowiązki podmiotów przetwarzających dane osobowe i decydujących o przetwarzaniu, jak również zapewnić równorzędne uprawnienia w zakresie monitorowania i egzekwowania przepisów o ochronie danych osobowych oraz równorzędne kary za naruszenia tych przepisów w państwach członkowskich”. Motyw 13 RODO stanowi, że jednym z celów rozporządzenia jest zapewnienie pewności prawa i przejrzystości podmiotom gospodarczym, a także „skutecznej współpracy organów nadzorczych z różnych państw członkowskich”. Wreszcie zgodnie z motywem 122 „każdy organ nadzorczy powinien być właściwy na terytorium swojego państwa członkowskiego do wykonywania uprawnień i wypełniania zadań powierzonych mu w myśl niniejszego rozporządzenia”.

² Motyw 124 stanowi: „Jeżeli przetwarzanie danych osobowych odbywa się w ramach działalności jednostki organizacyjnej administratora lub podmiotu przetwarzającego w Unii, a administrator lub podmiot przetwarzający posiadają jednostki organizacyjne w więcej niż jednym państwie członkowskim lub jeżeli przetwarzanie, które odbywa się w ramach działalności pojedynczej jednostki organizacyjnej administratora lub podmiotu przetwarzającego w Unii, znacznie wpływa lub może znacznie wpłynąć na osoby, których dane dotyczą, w więcej niż jednym państwie członkowskim, organem wiodącym powinien być organ nadzorczy głównej

15. Rozdział VII RODO zatytułowany „Współpraca i spójność” określa różne sposoby współpracy organów ochrony danych, które przyczyniają się do spójnego stosowania RODO. Odpowiednie przepisy określono w szczególności w art. 60 RODO, który dotyczy współpracy między wiodącym organem nadzorczym a pozostałymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy³. Podobnie zgodnie z art. 61 i 62 RODO organy nadzorcze udzielają sobie wzajemnej pomocy, a w stosownych przypadkach prowadzą wspólne operacje, w tym wspólne postępowania wyjaśniające i wspólne działania egzekucyjne.

4 OPINIA EROD

4.1 Zakres opinii

16. W kontekście niniejszej opinii EROD zauważa, że pytania dotyczą głównie naruszeń ciągłych lub ciągu naruszeń ze względu na fakt, iż aby wystąpiła zmiana okoliczności dotyczących głównej lub pojedynczej jednostki organizacyjnej, naruszenia muszą być popełnione na przestrzeni pewnego okresu. „Naruszenie ciągłe” (ang. *continuing infringement*) to działanie (lub zaniechanie), które trwa przez określony czas, a „ciąg naruszeń” (*continuous*) to czyn składający się z kilku działań wypełniających znamiona tego samego (lub podobnego) naruszenia popełnianego w pewnym okresie (Europejski Trybunał Praw Człowieka, Wielka Izba, sprawa Rohlena przeciwko Republice Czeskiej, skarga nr 59552/08).

4.2 Uzasadnienie opinii

17. EROD podkreśla, że przepisy RODO dotyczące rozdziału właściwości między różnymi zainteresowanymi organami państw członkowskich oraz pojęcie organu wiodącego opierają się na intensywnej i płynnej współpracy między organami nadzorczymi. Ten nowy poziom współpracy wynika z faktu, iż RODO to obecnie wspólne ramy prawne w zakresie ochrony danych, a zatem nie powinno być żadnych wątpliwości ani przeszkód w spójnym i sprawnym stosowaniu RODO przez organy nadzorcze. Rozważając zatem, jakiej odpowiedzi należy udzielić na zadane pytania, za punkt wyjścia i element niezbędny należy przyjąć efektywną współpracę organów nadzorczych opartą na wzajemnym zaufaniu.
18. Aby zapewnić konsekwentną realizację przepisów w całym Europejskim Obszarze Gospodarczym, należy określić obiektywne kryterium na potrzeby ustalenia momentu, od którego zmiana okoliczności nie będzie miała wpływu na właściwość organu. Kryterium to powinno realizować trzy cele:
- zapewnienia zarówno administratorom danych, jak i osobom, których dane dotyczą, dostatecznej pewności prawa i przewidywalności, o których to celach mowa w RODO, a w szczególności w motywie 13;

jednostki organizacyjnej administratora lub podmiotu przetwarzającego lub pojedynczej jednostki organizacyjnej administratora lub podmiotu przetwarzającego”.

³ Znajduje to potwierdzenie również w motywach 123–126 i 130. Ściślej mówiąc, zgodnie z motywem 125 „[...] organ nadzorczy sprawujący funkcję organu wiodącego powinien ściśle angażować w proces decyzyjny organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, i powinien go z nimi koordynować”. Motyw 126 stanowi, że „decyzja powinna być uzgadniana wspólnie przez wiodący organ nadzorczy i organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, powinna być skierowana do głównej lub pojedynczej jednostki organizacyjnej administratora lub podmiotu przetwarzającego [...]”.

- uwzględniania kwestii dotyczących dobrej administracji poprzez zapewnienie wydajności i skuteczności działań podejmowanych przez organy (zob. w szczególności art. 41 Karty Praw Podstawowych UE oraz motyw 11 i 13 RODO), jak również unikania niewłaściwego stosowania mechanizmu kompleksowej współpracy (tzw. *one-stop shop*) przybierającego formę wyboru lub zmiany organu właściwego ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (tzw. *forum shopping*);
 - ograniczenia ryzyka zaistnienia sporów o właściwość pomiędzy organami.
19. Artykuł 55 ust. 1 i motyw 122 RODO określają ogólne zasady dotyczące właściwości organów nadzorczych, w myśl których każdy organ nadzorczy posiada na terytorium danego państwa członkowskiego właściwość „do wypełniania zadań i wykonywania uprawnień powierzonych mu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na terytorium swojego państwa członkowskiego”. Artykuł 56 ust. 1 i motyw 124 zawierają normę szczególną i stanowią, że organ nadzorczy głównej lub pojedynczej jednostki organizacyjnej administratora lub podmiotu przetwarzającego jest właściwy do podejmowania działań jako wiodący organ nadzorczy względem transgranicznego przetwarzania dokonywanego przez tego administratora lub ten podmiot przetwarzający.
20. Artykuł 56 ust. 1 stanowi *lex specialis*, w związku z czym ma pierwszeństwo za każdym razem, gdy dochodzi do sytuacji przetwarzania spełniającej określone w nim warunki, jak w przypadku gdy główna lub pojedyncza jednostka organizacyjna w UE, która odpowiada za działania w zakresie transgranicznego przetwarzania, które jest przedmiotem skargi lub zarzucanego, wykrytego lub zgłoszonego naruszenia. Właściwość wiodącego organu nadzorczego do prowadzenia sprawy w kontekście przetwarzania transgranicznego wynika odpowiednio z istnienia głównej lub pojedynczej jednostki organizacyjnej administratora/podmiotu przetwarzającego na terytorium państwa członkowskiego wiodącego organu nadzorczego. Jeżeli główna lub pojedyncza jednostka organizacyjna przenosi się po wszczęciu postępowania przed wiodącym organem nadzorczym lub przez ten organ, jeżeli nowa główna lub pojedyncza jednostka organizacyjna spełnia warunki, by być za taką uznawaną, wówczas administrator/podmiot przetwarzający będzie uprawniony do kontaktowania się z jedynym organem wyznaczonym do komunikowania się zgodnie z art. 56 ust. 1 i art. 56 ust. 6, tj. nowym organem nadzorczym w państwie członkowskim nowej głównej lub pojedynczej jednostki organizacyjnej.
21. Zmiana wiodącego organu nadzorczego nie oznacza, że pierwotny organ nadzorczy nie był właściwy do podejmowania czynności, w czasie gdy je podejmował, a zatem nie powoduje to pozbawienia z mocą wsteczną podstawy prawnej czynności przeprowadzonych przez organ pierwotny. Uprzednio właściwy organ nadzorczy był w pełni właściwy w czasie, gdy główna lub pojedyncza jednostka organizacyjna znajdowała się na podlegającym mu terytorium. Zatem zrealizowane czynności pozostają ważne, a dowody i informacje zgromadzone przez były wiodący organ nadzorczy mogą być wykorzystywane przez nowy organ właściwy.
22. Rozwiązanie to zwiększa szansę na możliwość wykonania decyzji przez organ ją wydający. W istocie nowy wiodący organ nadzorczy może wykonać decyzję, którą wydaje, ponieważ jednostka organizacyjna administratora lub podmiotu przetwarzającego znajduje się na jego terytorium, co jest zgodne z zasadą skutecznego egzekwowania określoną w motywie 11 RODO.

23. Co więcej, rozwiązanie to daje korzyść w postaci ograniczenia ryzyka, że dwa organy (lub większa ich liczba) będą uważać się za wiodące w związku z tym samym naruszeniem lub – wręcz przeciwnie – żaden nie będzie uważał się za wiodący. W istocie kryterium wydania ostatecznej decyzji jest dość wyraźne i dość łatwo ustalić, czy jest ono spełnione.
24. Warto w każdym razie podkreślić, że w przypadku zmiany wiodącego organu nadzorczego będzie miała zastosowanie procedura współpracy określona w art. 60, a nowy wiodący organ nadzorczy będzie miał obowiązek współpracować z byłym wiodącym organem nadzorczym oraz innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, w dążeniu do osiągnięcia konsensusu, przynajmniej jeżeli były wiodący organ nadzorczy zachowuje status organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy. W praktyce oznacza to, że nowy wiodący organ nadzorczy będzie musiał przedstawić projekt decyzji byłemu wiodącemu organowi nadzorczemu (i wszystkim pozostałym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy), który – podobnie jak wszystkie pozostałe organy nadzorcze, których sprawa dotyczy – będzie mógł wyrazić swój mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw. Co więcej, były wiodący organ nadzorczy będzie mógł uczestniczyć w prowadzeniu postępowań wyjaśniających w ramach wspólnych operacji prowadzonych na podstawie art. 62, jeżeli spełnia kryteria określone w art. 4 ust. 22.
25. Fakt, że ostateczną decyzję podjęto w ramach procedury współpracy zainicjowanej na podstawie art. 60 RODO musi zostać należycie uwzględniony, w szczególności poprzez zapewnienie, aby pierwotny (wiodący) organ nadzorczy był zaangażowany we wszystkie kolejne kroki podejmowane przez nowo ustanowiony wiodący organ nadzorczy, aby uniknąć odebrania procedurze administracyjnej jej skuteczności i aby nie powodować dodatkowych opóźnień w dostępie do odpowiednich środków odwoławczych (również zgodnie z art. 41 Karty Praw Podstawowych UE).
26. Wreszcie należy zauważyć, że w celu zapobieżenia praktyce wyboru organu właściwego ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (*forum shopping*) oraz w celu zapewnienia skutecznej ochrony osób, których dane dotyczą, przeniesienie głównej jednostki organizacyjnej musi być skuteczne i udowodnione przez administratora danych (zob. dokument WP244 zatytułowany „Wytyczne dotyczące identyfikowania wiodącego organu nadzorczego administratora lub podmiotu przetwarzającego”, przyjęty w dniu 13 grudnia 2016 r. przez Grupę Roboczą Art. 29, s. 8). Pojęcie głównej jednostki organizacyjnej samo w sobie wskazuje, że jej określenie nie jest to jedynie chwilowy lub biurokratyczny krok, ale krok rzeczywisty, dokonywany na stałe. Organy nadzorcze powinny zatem sprawować skuteczną kontrolę nad pojęciem głównej jednostki organizacyjnej w celu ograniczenia ryzyka fikcyjnej zmiany przez administratorów lub podmioty przetwarzające głównej jednostki organizacyjnej dla celów zmiany organu właściwego do rozpatrzenia sprawy.

4.3 Przyjęta opinia

4.3.1 Przeniesienie głównej lub pojedynczej jednostki organizacyjnej w obrębie EOG

27. Z zastrzeżeniem powyższych rozważań uważa się, że przeniesienie głównej jednostki organizacyjnej na terytorium innego państwa członkowskiego EOG w trakcie trwania postępowania powoduje pozbawienie pierwszego organu pierwotnej właściwości z chwilą, gdy zmiana taka staje się skuteczna, ale nie powoduje to retrospektywnego pozbawienia podstawy prawnej czynności już przeprowadzonych przez organ pierwotny.

28. Każde toczące się postępowanie zostanie przekazane organowi nadzorcemu w państwie, w którym znajduje się główna jednostka organizacyjna. Taki organ nadzorczy stanie się wiodącym organem nadzorczym, a postępowanie będzie toczyć się dalej zgodnie z przepisami określonymi w art. 60, we współpracy z organem nadzorczym, którego sprawa dotyczy, o którym mowa w art. 4 ust. 22.
29. Uważa się, że przeniesienie głównej lub pojedynczej jednostki organizacyjnej w obrębie EOG powoduje pozbawienie pierwszego organu jego pierwotnej roli wiodącego organu nadzorczego z chwilą, gdy zmiana ta staje się skuteczna i wykazana. Podobnie jak w poprzednim przypadku zastosowanie ma procedura współpracy określona w art. 60, a nowy wiodący organ nadzorczy ma obowiązek współpracy z byłym wiodącym organem nadzorczym i innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, w celu osiągnięcia konsensusu.

4.3.2 [Utworzenie głównej lub pojedynczej jednostki organizacyjnej lub przeniesienie z państwa trzeciego na terytorium EOG](#)

30. EROD uważa, że do zmiany wiodącego organu nadzorczego może dojść do czasu wydania ostatecznej decyzji przez wiodący organ nadzorczy. W rezultacie utworzenie głównej lub pojedynczej jednostki organizacyjnej lub przeniesienie jej z państwa trzeciego na terytorium EOG (w procedurze początkowo zainicjowanej bez korzystania z mechanizmu współpracy) w trakcie trwania procedury pozwala administratorowi korzystać z mechanizmu kompleksowej współpracy (tzw. *one-stop shop*).
31. Każde trwające postępowanie (koniecznie niepodlegające procedurze współpracy ze względu na początkowy brak głównej jednostki organizacyjnej w EOG) będzie przekazywane do organu nadzorczego państwa, w którym znajduje się główna jednostka organizacyjna. Taki organ nadzorczy stanie się wiodącym organem nadzorczym, a postępowanie będzie toczyć się dalej zgodnie z przepisami określonymi w art. 60, we współpracy z organem nadzorczym, którego sprawa dotyczy, o którym mowa w art. 4 ust. 22.
32. Uznaje się, że utworzenie głównej lub pojedynczej jednostki organizacyjnej lub jej przeniesienie z państwa trzeciego powoduje pozbawienie pierwszego organu jego pierwotnej roli organu właściwego wynikającej z faktu, iż skargę wniesiono pierwotnie do tego organu, z chwilą gdy zmiana staje się skuteczna i wykazana. Podobnie jak poprzednio, zastosowanie będzie miała procedura współpracy, o której mowa w art. 60, a nowy wiodący organ nadzorczy będzie miał obowiązek współpracować z byłym wiodącym organem nadzorczym oraz pozostałymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, w celu osiągnięcia konsensusu.

4.3.3 [Likwidacja głównej lub pojedynczej jednostki organizacyjnej](#)

33. EROD uważa, że do zmiany wiodącego organu nadzorczego może dojść do czasu wydania ostatecznej decyzji przez wiodący organ nadzorczy. W rezultacie likwidacja głównej lub pojedynczej jednostki organizacyjnej w trakcie trwania postępowania (czy to ze względu na przeniesienie głównej jednostki organizacyjnej poza terytorium EOG, czy też jej likwidację) pozbawia administratora możliwości skorzystania z mechanizmu kompleksowej współpracy.
34. W sytuacji, gdy jednostka organizacyjna przestaje istnieć na terytorium danego państwa członkowskiego, organem właściwym pozostaje były wiodący organ nadzorczy, podobnie jak każdy

inny organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, z art. 4 ust. 22 RODO. Zatem zasada współpracy przestaje obowiązywać, gdyż przetwarzania nie można już uznać za transgraniczne, a każdy z organów, którego sprawa dotyczy odzyskuje pełną właściwość.

5 PODSUMOWANIE

35. Podsumowując, EROD uważa, że w przypadku udokumentowanej zmiany okoliczności związanych z główną lub pojedynczą jednostką organizacyjną, rolę wiodącego organu nadzorczego może, do momentu wydania ostatecznej decyzji przez wiodący organ nadzorczy, przejąć inny organ nadzorczy.

W imieniu Europejskiej Rady Ochrony Danych

Przewodnicząca

(Andrea Jelinek)